

Kanadinė audinė

Kanadinė audinė kilusi iš Šiaurės Amerikos – Kanados ir šiaurinių JAV valstijų. XIX a. ji atvežta į Europą kaip fermose veisiama kailinių žvėrelių rūšis. Pabėgusios ar išleistos į laisvę kanadinės audinės greitai išstūmė vietinę rūšį – europinę audinę – ir greitai paplito po visą Europą.

Lietuvoje kanadinės audinės pradėtos auginti 1930 prof. Tado Ivanausko iniciatyva įkurtoje Obelynės zoofermoje. 1950 šioje fermoje išaugintos 37 audinės išleistos įvairiose šalies vietose; dar kelios šių žvėrelių partijos atvežtos iš Totorijos.

Anksčiau kanadinės audinės buvo pradėjusios plisti Nemuno žemupyje, kur atklydo iš Karaliaučiaus krašto fermų, sugriautų per karą. Nelaisvėje veisiamos įvairių spalvų kanadinės audinės. Laisvėje gyvenančios yra juosvai arba šviesiai rudos. Apatinė kūno dalis šviesesnė. Balta tik apatinė lūpa ir smakras (europinės audinės, Lietuvoje laikomos jau išnykusia, balta ir viršutinė lūpa), baltos dėmės gali būti ant kaklo, krūtinės, apatinėje kūno dalyje. Kanadinių audinių patinėliai sveria apie 1 kg, patelės – apie 0,7 kg. Gyvena prie upių, ežerų, tvenkinių su žoline augalija, medžiais ir krūmais apaugusiais krantais, žuvininkystės tvenkiniuose. Būtina sąlyga joms gyventi – visą žiemą neužšalantis vanduo. Įsikuria po medžių šaknimis, stačiuose krantuose, taip pat senose bebrų ar ondatrų trobelėse. Minta graužikais (net ondatromis), paukščiais (taip pat jų kiaušiniams, jaunikliams), varlėmis, žuvimis. Atveda 5–8, kartais – iki 10 jauniklių. Daro žalą ant žemės perintiems paukščiams, todėl šių audinių populiacija reguliuojama.